

РЕШЕНИЕ

№ 3138

гр. София, 14.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **1311** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на А. Д. З., депозирана чрез адв. Д., против Решение от 16. 10. 2020 г., постановено по НАХД № 2079/2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 6 с-в. Със същото е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-023114/ 7. 11. 2019 г. на началник група към СДВР, отдел “Пътна полиция”, с което на А. Д. З. за нарушение на чл. 23, ал. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева, а за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 2000 /две хиляди/ лева, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като необоснован и постановен при съществени нарушения на процесуалните правила - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, поради което се иска неговата отмяна.

Ответникът не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

В хода на производството пред районния съд била установена следната фактическа обстановка:

На 27. 10. 2019 г. около 16.18 часа А. З. управлявала лек автомобил, марка "Мазда Д." с ДК [рег.номер на МПС] , в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Пред нея се движил лек автомобил, марка "Пежо", с ДК [рег.номер на МПС] . На кръстовището с [улица]жалбоподателката З. не преценила правилно разстоянието между управлявания от нея лек автомобил и движещия се пред нея лек автомобил, марка "Пежо", като поради недостатъчно разстояние реализирала пътно-транспортно произшествие в рязко спиращото пред нея моторно превозно средство. На място пристигнали полицейски служители, като жалбоподателката отказала да бъде тествана за употреба на алкохол с техническо средство. На А. З. бил издаден талон за медицинско изследване № 0025824, като по делото не са представени доказателства такова изследване да е направено.

Предвид това, на А. З. бил съставен АУАН № 661976/ 27. 10. 2019 г., въз основа на който било издадено Наказателно постановление № 19-4332-023114/ 7. 11. 2019 г. на началник група към СДВР, отдел "Пътна полиция", с което на А. Д. З. за нарушение на чл. 23, ал. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДВП/ е наложено наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева, а за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДВП е наложено наказание глоба в размер на 2000 /две хиляди/ лева, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца.

От правна страна съдът е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения процесуалния закон, както и правилно е приложен материалният закон, поради което е потвърдил наказателното постановление.

Съдът намира, че оспореното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка.

В хода на съдебното производство пред районния съд е установено, че на А. З. е издадено ЕР на ТЕЛК № 2845/ 05. 09. 2018 г. при II МБАЛ С. ЕАД, като същата е инвалидизирана със 100% поради следното заболяване: Тежка моторна афазия с амнестична афазия с дислексия, дисграфия и дискалкулия. Л. спондилоза Л3-Л4-Л5. Дискапатия Л3-Л4. Л.

От разпита на свидетеля М. Т., проведен в производството пред районния съд, се установява, че преди около 4 години А. З. е поучила инсулт. Свидетелят е уточнил, че тя не може да чете и да пише, като пише името си с грешки. Посочил е също, че двамата комуникират с жестове, като само така я разбира.

От разпита на актосъставителя се установява, че същият не помни конкретния случай, но е изразил твърдение, че между него и А. З. е имало "нормално общуване" и

изложил съждение пред съда, че след като в АУАН е написал “отказ”, значи тя го е разбрала.

Предвид посочените свидетелски показания, в които се съдържат различни твърдения относно способността на А. З. да разбира съдържанието на АУАН, съдът е следвало да назначи съдебно-медицинска експертиза, в която вещото лице, след като се запознае с материалите по делото и при необходимост - извърши преглед на лицето, да даде отговор на въпроса могла ли е А. З. към датата на съставянето на АУАН да чете и да пише, както и да разбира съдържанието на текста в АУАН и да разбира чужда реч.

Изясняването на този въпрос е от съществено значение за правилното разрешаване на спора по настоящето производство, доколкото невъзможността на едно лице да разбере за какво именно административно нарушение е ангажирана неговата отговорност, е в пряка връзка с надлежно упражненото му право на защита.

В конкретния случай изводите в оспореното съдебно решение относно посоченото обстоятелство се основават на предположения, а именно, че след като жалбоподателката е отказала да подпише АУАН, то тя е била запозната с неговото съдържание; че поради заболяването си същата не би управлявала лек автомобил, в случай че е загубила способността да разбира и възпроизвежда чужда реч и др. Тези предположения обаче не са достатъчни, за да се установи по безсъмнен начин, че на касационната жалбоподателка е осигурено правото на защита в пълен обем.

Изложеното налага отмяна на решението на районния съд и връщане на делото за ново разглеждане. В хода на съдебното следствие съдът следва да събере всички необходими доказателства за изясняването на обективната истина, като назначи съдебно-медицинска експертиза, от чието заключение да се установи могла ли е А. З. към датата на съставянето на АУАН да чете и да пише, както и да разбира съдържанието на текста в АУАН и да разбира чужда реч, а при необходимост - да събере и други доказателства. Съобразно приетите за установени обстоятелства, съдът следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които да изложи в мотивите на решението.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 16. 10. 2020 г., постановено по НАХД № 2079/2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 6 с-в.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.